

ÄLKÄÄ UNOHTAKO ITÄÄ

Euroopassa nousevan vallankumouksellisen liikkeen hetkenä, jolloin vanhat valtaistuimet ja kruunut luhistuvat vapauttaen paikan työväen ja talonpoikain vallankumouksellisille Neuvostoille ja jolloin miehiteytyt alueet heittävät imperialistien käskyläiset ulos alueiltaan, suuntautuvat kaikkien katseet luonnollisesti Länteen. Ennen kaikkea siellä, Lännessä, on murruttava imperialismiin kableiden, jotka on taottu Euroopassa ja jotka kuristavat koko maailmaa. Ennen kaikkea siellä, Lännessä, on alettava pulputa kuin lähteestä uuden, sosialistisen elämän. Tällaisena aikana jotenkin aivan kuin „itsestään“ katoaa näkökulmasta ja unohtuu kaukainen Itä imperialismiin orjuuttamine monisatamiljoonaisine väestöineen.

Mutta Itää ei saa unohtaa hetkeksikään, vaikkapa senkään vuoksi, että se on maailman imperialismiin „ehtymätön“ reservi ja „mitä luotettavin“ selusta.

Imperialistit ovat aina pitäneet Itää hyvinvointinsa perustana. Idän maiden rajattomat luonnonrikkaudet (puuvilla, nafta, kulta, hiili, malmi) — eivätkö juuri ne ole olleet kaikkien maiden imperialisteille „riita-

kapulana“. Tämä oikeastaan selittääkin sen, että soties-
saan Euroopassa ja jaaritellessaan Länneistä imperia-
listit eivät ole koskaan lakanneet ajattelemasta Kiinaa,
Intiaa, Persiaa, Egyptiä ja Marokkoa, sillä tosiasialli-
sesti kysymys on koko ajan ollut Idästä. Tämä
pääasiallisesti selittääkin sen innon, millä he pitävät
Idän maissa yllä „järjestystä ja laillisuutta“: ilman
sitä imperialismin syvä selusta ei olisi turvattu.

Mutta imperialisteille ei ole tarpeen ainoastaan
Idän rikkaudet. He tarvitsevat myös sitä „kuuliaista“
„ihmisainesta“, jota on niin runsaasti Idän siirto- ja
puolisiirtomaissa. He tarvitsevat Idän kansojen „alis-
tuvaisia“ ja halpoja „työkäsiä“. He tarvitsevat sen
lisäksi vielä Idän maiden „kuuliaisia“ „nuoria miehiä“,
joiden keskuudesta he värväävät niinsanottuja „väril-
lisiä“ sotajoukkoja, joita he siekailematta käyttävät
hyväkseen „omia“ vallankumouksellisia työläisiään
vastaan. Juuri siksi he sanovat Idän maita „ehtymät-
tömäksi“ reservikseen.

Kommunismiin tehtävänä on herättää Idän sorretut
kansat vuosisataisesta horrostilasta, innoittaa näiden
maiden työläiset ja talonpojat vallankumouksen
vapauttavalla hengellä, nostattaa ne taisteluun impe-
rialismia vastaan ja riistää siten maailman imperialis-
milta sen „mitä luotettavin“ selusta, sen „ehtymätön“
reservi.

Ilman sitä on turhaa ajatellakaan sosialismin lopul-
lista voittoa, imperialismin täydellistä voittamista.

Venäjänsä vallankumous on ensimmäisenä nostanut
Idän sorretut kansat taisteluun imperialismia vastaan.
Edustajain Neuvostot Persiassa, Intiassa ja Kiinassa
ovat suoranaisena merkinä siitä, että Idän työläisten

ja talonpoikain vuosisatainen horrostila on siirtymässä menneisyyteen.

Vallankumous Lännessä antaa epäilemättä uuden sysäyksen vallankumoukselliselle liikkeelle Idässä, valaa siihen rohkeutta ja uskoa voittoon.

Idän vallankumouksellistamisen asiaa auttavat suuresti itse imperialistit uusine aluevaltauksineen, jotka vetävät taisteluun imperialismia vastaan uusia maita ja laajentavat maailman vallankumouksen perustaa.

Kommunistien tehtävänä on puuttua paisuvan vaistovaraisen liikkeen asiaan Idässä ja kehittää sitä edelleen tietoisiksi taisteluksi imperialismia vastaan.

Muhamettilaisten kommunistien äskettäin kokoon-tuneen konferenssin³⁶ päätöslauselmalla, joka koskee propagandan voimistamista Idän maissa, Persiassa, Intiassa ja Kiinassa, on tässä mielessä epäilemättä syvä vallankumouksellinen merkitys.

Toivomme, että meidän muhamettilaiset toverimme panevat täytäntöön tuon mitä tärkeimmän päätöksensä.

Sillä täytyy kerta kaikkiaan omaksua se totuus, että se, joka tahtoo sosialismin voittavan, ei saa unohtaa Itää.